

XXII.

B e t æ n k n i n g

over

den af Statsrevisionen til Rigsdagen afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1875—76

med

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til samme Regnskab.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 4de Februar 1878.)

Statsregnskabet for Finantsaaret 1875—76 med Revisorernes Bemærkninger har i denne Rigsdagsamling først været behandlet af Landstinget. Dette nedsatte et Udvalg, som i Indledningen til sin den 14de December 1877 afgivne Betænkning lige overfor Statsrevisionens Arbejde udtalte en Paaskjønneelse, hvortil nærværende Udvalg slutter sig.

Under Henvisning til Statsrevisionsbetænkningen i alt Øvrigt skal Udvalget dels af denne udhæve, dels yderligere fremsætte nedenstaaende Bemærkninger.

§ 3. Renter af Statsaktiverne.

Anskaffelse af Dampskibet „Uddevalla“ (Bet. S. 24). — I Betænkningen om Statsbanernes Drift 1875—76 meddeles, at det var blevet nødvendigt til Farten imellem Masnedfund og Drehoed at anvende det Postvæsenet tilhørende Dampskib Nord, der hidtil var brugt som Reserve ved Lillebeltsfarten. Til denne Æeneste maatte Statsbanerne, da Leiemaalet fra Postvæsenets Side var opfagt til 1ste Januar 1876, til dette Tidspunkt sørge for at have et andet Skib. Der indkom flere Tilbud om Leiemaal, alle mer eller mindre uantagelige. Det billigste, fra Rheberiet for Dampskibet Uddevalla, gik ud paa, at der skulde svares en maanedlig Afgift af 2,000 Kr., og at Leiemaalet skulde vare i 2 Aar, altsaa: en kontant Udbetaling af 48,000 Kr., medens Eierne vare villige til at sælge Skibet for 50,000 Kr. Den ringe Merudgift ved Kjøb i Stedet for Leie mer end opveides derved, at Skibet krævede en vidtgaaende Istandsættelse ved Modtagelsen, da det ikke var indrettet til

Passagereskib, og at det efter Leiemaalets Udløb skulde tilbageleveres i den Stand, hvori Staten havde modtaget det (jfr. Indenrigsministerens Udtalelse i Landstinget den 17de December 1877, Tidenden Sp. 314—15). Ministeriet besluttede derfor heller at kjøbe end at leie Skibet, hvorfor et Beløb af 51,585 Kr. 96 Ø. er ført til Udgift i Anledning af Kjøbet. — Efter det saaledes Oplyste maa nærværende Udvalg erklære sig enigt saavel med Statsrevisionen i dens Helhed som med Landstingsudvalget deri, at selve Sagens Realitet ikke giver Anledning til at fremsføre nogen Inderending.

Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om Anstæffelser som den ovennævnte ikke bør være Gjenstand for Bevilling. Indenrigsministeriet har i Skrivelse af 12te Marts 1877 til Statsrevisionen villet gjøre gjældende, at naar det har undladt at fremsætte for Rigsdagen noget Forslag om Bevilling hertil, var Grunden, at Lov af 14de Marts 1867 formentlig hjemlede Indenrigsministeriet, under hvilket Bestyrelsen af Statsbanedriften er henlagt i Henhold til nævnte Lov, „fuldstændig Frihed til for Driftens Regning at foretage saadanne Anstæffelser af Materiel og Inventarter, som skjøntes nødvendige til Driftens Besørgelse.“ Vel indrømmer Ministeriet i samme Skrivelse, at denne „fuldstændige Frihed“ er begrændset af Hensynet til Driftsindtægternes Tilstrækkelighed, lige som det ogsaa finder det rigtig at søge Udgifterne særlig bevilgede, naar Diemedet er at give Driften et større Omfang, end oprindeligt paaregnet; men i det foreliggende Tilfælde var der kun Tale om „at sætte Banerne i Stand til at fyldestgjøre Jærdsilens Krav i samme Omfang som hidtil.“ — Lige overfor denne Mini-